

Előfizetési árak:

Egész évre	8 kor. — fl.
Fél évre	4 kor. — fl.
Negyed évre	2 kor. — fl.

Előfizetési díjak, hirdetések s bármily írásbeli közlemények a lap szerkesztőségéhez küldendők.

Megjelenik
minden Kedden.

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak helye 20 fl. Ajánlköztásoknál eladás vételnél minden szó után előre beküldendő 4 fl. Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mérsékelt díjak egyezség szerint.

VI. évfolyam.

Szászsebes, 1902. Április 1.

27. szám.

Előfizetési felhívás.

Lapunk VI. évfolyamának mai számunkkal kezdődő III-ik évnegyedére való tekintettel újból felkérjük az erdészeti és vadászati altiszti személyzetet, hogy zászlónk alá, mely az ő érdekében lett kibontva, minél nagyobb számban sorakozni sziveskedjenek. Szükségünk van támogatásukra kivált most, midőn az országos erdészeti és vadászati altiszti nyugdíj és segélyegyesület alapszabályainak jóváhagyására minden erőnkkel meg kell feszítenünk s legyőznünk olyan akadályokat is, melyek szinte leküzdhetetleneknek látszanak. Eddigi híveinket kérjük, hogy ne csak ők maguk tartsanak ki hiven és tántorithatlanul lapunk mellett és küzdelmünkben, hanem mindkettőhöz környékükbeli kartársaik közt minél több hivat szerezni igyekezzenek.

Ez alkalommal még egyszer kérjük azokat a tisztelt olvasóinkat, kik még a múlt évre tartozásban vannak s kiknek száma még mindig a százat meghaladja, hogy előfizetésüket e hó közepéig okvetlenül rendezni sziveskedjenek, mert azoknál, kik ezt nem teszik, sem pedig a lap további küldésére nézve másképp nem intézkednek, annak további küldését beszüntetni fogjuk.

Úgy lapunk iránya, valamint előfizetési ára marad az eddigi

Az „Erdészeti Újság”
kiadóhivatala.

Feltámadás ünnepén.

Ünnepet ül az egész keresztény világ, ünnepét annak, hogy Üdvözítője, kit az igazság hóhérai felfeszítettek, így akarván előlni az általa hirdetett tanokat is, halottaiból feltámadott s ez által megpecsételte ama szavainak igazságát, hogy mi gyarló emberek sem pusztulunk el örökre, hanem a siron túl majd új élet nyílik számunkra, kinek-kinek érdeme szerint. És ez a tudat olyan megnyugtató, olyan vigasztaló a gyarló emberre nézve s annyira alkalmas őt kibékíteni a halál gondolatával!

Szép kerete ennek a nagy ünnepnek az ébredező tavasz, mely lágy lehelletével elfújja a zordon tél leplét s ébredésre, feltámadásra hívja a természetben mindazt, a mit az elmúlt ősz sirba fektetett. A lehullott sárga lomb helyén zöld rügyek fakadnak s a bokor alatt szerényen meghuzódó ibolya kinyitja díszes kelyhét és kellemes illattal árasztja el környékét. A télen át kihalt s néma csaitok megelevenednek s csicsergő madárcák danája ad hálát a mindenhatónak azért a mérhetlen jóságáért, hogy ismét új életet lehelt a megholt természetbe.

Az öröm ünnepe ez s elfásult az a szív, mely ilyenkor meg nem dobban, hanem ridegen elzárkózik az általános öröm előtt.

Most, mikor az ébredésnek gondolatával foglalkozunk, illő dolog magunkra is vetni egy szempillantást és megvizsgálni, hogy vajjon mi magunk ébren vagyunk-e, vagy pedig még mindig [csak a tespedés sirjában szunnyadunk?

Évekkel ezelőtt az erdészeti és vadászati altszti személyzet hasonlatos volt egy nagy halotthoz, ki öntudatlanul alussza örök álmát s a mint ő maga nem tud magáról, azonképen a nagy világ sem tudott róla s nem is törődött vele. És ki tudja, meddig maradt volna ebben a zsibbadt önkívületében, ha nem érintette volna az ébresztésnek az a szele, melyet lapunk zúditott feléje s fülébe harsogta, hogy keljen fel, mert nem halt meg, csak aluszik. Erre a szózatra a nagy halottnak egyes tagjai meg is mozdultak, felébredtek, öntudatra keltek, munkálkodni is kezdtek, de a test legnagyobb része, bár talán egy pillanatra szintén felocsúdott mély álmából, újra visszaesett abba, hasonlatosan az egyik felsőmagyarországi vármegye követihez, kik hajdanában a királyi koronázás ünnepélyeire lettek kiküldve s midőn a nagy nap virradatán elsötétített szobájukban felébredtek, az egyik biztatta a másikat, hogy nézzen ki az ablakon, vajjon fel lehet-e már kelni? Ez meg is tette a kívánságát, hanem az utcái helyett a vakablak függönyét húzta félre, hová elemózsiájukat tették volt s visszatérve ágyához azt mondta társának: „Aludhatunk bátran tovább, mert a világ még egészen

sajt szagú,“ s el is aludtak és nem ébredtek fel, csak a koronázási ünnepélyek után.

Hasonlatosak ezekhez számosan az erdészeti és vadászati altsztek között is, kiknek előbbvaló a kényelmes pihenés, mint a munkára és küzdelemre való ébredés, kiknek saját szagú még az egész világ s kik nem gondolják meg, hogy a pihenés csak a munka után igazán édes.

Akadnak egyébként ennek a nagy, derék és jobb sorsra érdemes testületnek altatói is, és pedig ott, hol azokat legkevésbe lenne szabad keresnünk: a saját elüljáróik soraiban, holott pedig az ember azt hinné, hogy ezek lennének tulajdonképen első sorban hivatva arra, hogy ne engedjék a gondviselésük alá rendelt személyzetet öntudatlan és akaratnélküli bábokká válni, hanem nekik kellene az ébresztés nagy munkáját kezükbe venni s arra törekedni, hogy altsztheik öntudatra ébredve és saját érdekeiket felfogva, a maguk javán munkálkodjanak. Sajnos, a tapasztalás azt mutatja, hogy a papíron és az elméletben igen sok ugyan az édes atya, de a gyakorlatban ezek egy része bizon még mindig mostoha.

Neveket tudnánk felsorolni, melyeknek viselői az állami tisztviselők mult évi mozgalmában, mely helyzetük javítását czélozta, vezér szerepet vittek, a mozgalomban tevékeny részt vettek s ugyanezek midőn észrevették, hogy a tisztviselőkénél bizonyára nem irigylésre méltóbb helyzetben sinylődő altsztheik

TÁRCZA.

Vadász-erdész?

Irta: **Vadas Jenő.**

(E. L. után)

Illetékes szakférfiak és nem illetékes, de közvélemény hangulatára hatni tudó elemek sokszor és minden oldalról nagy komolysággal vitatták meg azt a kérdést, mely egynémelyek előtt ma is problémát képez, hogy t. i. vadász legyen-e az erdész?

E kérdés következménye az a két tábor, melynek harczosai éles fegyverekkel küzdenek egymás ellen mindannyiszor, valahányszor e kérdés felmerül, mert mindegyik a saját tábora győzedelmét óhajtani kívívni.

Meddő harc.

Lehet-e kényszeríteni valakit, hogy énekes legyen,

ha hangja nincs, hogy költő legyen, ha a muzsa rá sem hederit, vagy hogy Munkácsyt művészetében elérje, álljon bár rendelkezésére az amerikai vasutkirály összes vagyona is.

Minderre születni kell.

Ki merem mondani, — ám czáfoljanak meg, — hogy a szó nemes értelmében vett vadásznak is születni kell. Faragni vadászt sem lehet.

Egy évtized tapasztalata tanított meg erre. Elég idő, hogy lássam szakunk terére egymásután felvonulni a boldog fiatalság egy nagy részét, mely Selmezbánya ősi falai között megrakodván az ismeretek rengeteg kincseivel, tudománnyal szolgálja szakunk ügyét.

E „tudományok“ között a legtöbbször igen szerényen, legis-leghátul huzódik meg: a vadászat tudománya. Vajjon miért? Nincs talán ott az ódon falak között, a ki e tudomány iránt kedvet tudna ébresztetni a mindenre fogékony fiatal kebelben? Avagy hiányzik az alkalom, hogy e tudomány gyaorlatilag is kellő

a maguk javát célzó mozgalomhoz való járulásra lettek felhíva, a helyett, hogy az abban leendő részvételre ők maguk buzditották, tamácsukkal, pártfogásukkal támogatták volna. ridegen elzárkóztak az atyai kötelességek eme legelsőbbje elől.

Erre a tárgyra különben legközelebb még visszatérünk, mert megérdemli azt, hogy vele bővebben is foglalkozzunk.

Az ébresztés nehéz munkája tehát tovább is a mi feladatunk marad s azoké a nemesen gondolkozó, fenkölt szellemű férfiaké, kik ebben a munkában társainkul szegődtek vagy még szegődni fognak s abban a reményben, hogy nem csak eddigi munkatársaink nem fognak cserben hagyni, hanem mindig ujak és ujak sietnek segítségünkre, most, a fel-támadás emlékének nagy és fényes ünnepén újra kiáltjuk az erdészeti és vadászati altisztek felé:

Ébredjetek! Ébredjetek!

Egyesületi ügyek.

Az országos erdészeti és vadászati altiszti nyugdíj és segélyegyesület ügye az elmúlt ősz óta, midőn arról értesítettük tisztelt olvasóinkat, hogy a múlt évben felterjesztett alapszabályaink némi módosítások és költségvetési számadatok pótlása végett visszaadattak, pihenni látszott. Mint mondjuk, csak látszott, kivált azok előtt, kik nem lehettek tanúi annak a lázas

munkálkodásnak és adatgyűjtésnek, melyben a mozgalom ideiglenes vezetője ezen idő alatt fáradhatlanul buzgókodott s valóban emberi erőt meghaladni látszó munkát végzett. Sajnos, hogy a munka — kivált a taggyűjtés tekintetében még most sem tökéletes, mert dacára minden fáradozásának, alig sikerült eddig 1000 olyan jelentkezőt összehozni, kik készségüket nyilvánították arra nézve, hogy az egyesületnek tagjai óhajtanak lenni, vannak azonban számosan olyanok, kik várakozó álláspontot foglalván el, egyelőre nem vétették fel magukat a jegyzékbe. Ilyenek többek közt az ungvári m. kir. főerdőhivatal altisztjei is, kikre azonban az alább közölt jegyzőkönyv tanúsítása szerint bizton számíthatunk.

Most, midőn már ott állunk, hogy az alapszabályok ismét felterjesztve lesznek, egyesületünk ügyének külön rovatot nyitunk, mely alatt minden fontosabb mozzanatot közölni fogunk s egyúttal lenyomatjuk a névjegyzékét azoknak a tisztelt kartársainknak, kiknek nyilatkozata birtokunkban van, előre is megjegyezvén, hogy a jelentkezésnek még mindig nem mult el az ideje, hanem az tovább is folyton megtehető s a jelentkezők folytatólag be fognak vezetetni a névjegyzékbe. Óhajtandó, hogy hívó szövegünket minél többen megszívlelnék, mert mentül többen leszünk, annál biztosabb a siker, már pedig ennek elérése szívünknek legfőbb vágyát képezi.

24 szám
1902.]

Tekintetes

PODHRADSKY EMIL urnak

mint az országos erdészeti altiszti segélyező és nyugdíj egyesület megalakítását intéző ideiglenes elnöknek.

Szászsebes.

A helybeli m. kir. főerdőhivatal főnökségéhez egy „országos erd. és vadászati altiszti nyugdíj és segélyegyesület“ megalakításának pártolása ügyében

érvényre jusson? Koránt sem. Tudjuk jól, hogy alig lehet méltóbb kezekre bízva a vadászat ügye a tudomány s gyakorlat szempontjából, mint épen Selmeczen, hol a tanár maga Nimródnek felkentje s Diana kedveltje és mint ilyen, fáradságot nem ismerő buzgósággal igyekszik a fiatalság érdeklődését e tudomány iránt is felkölteni.

A gyakorlati kiképeztetésre pedig nem-e kínálva kínálkoznak a közeli erdős bércek s hegyek, hol néhai akadémikus koromban még a boldog emlékezetű kopófalkák csaholásától visszhangzott hegy és völgy.

A hiba tehát sem tanárban, sem alkalomban nem kereshető.

Benne van ez az illetőben magában, ki „tudományai“ között legalul rejtegeti azt a „nem is tudományt“, hanem „jágermesterséget“, mely nála érvényre sohasem juthat... Mert a vadásznak születni kell!

Bebizonyítom!

Elvégzi az akademiát az ifju s büszke öntudattal csatolja folyamodványához a 80—100 perczentes Indexet,

melynek alapján kinevezik u. n. műszaki dijnokká, később az államvizsga után erdőgyakornokká s nagy későre erdészjelöltté. — A véletlen az elősorolt minőségek valamelyikében hozzám tereli.

Ismerkedésünk folyamán megkérdem: vadász ön?

— Még nem igen volt alkalmam sokat vadászni, de bizonyosan vadász lesz belőlem. Jelesem is van a Vadászattanból.

Rendes felelet.

Néhány nap mulva kimegyünk erdőt nézni. Barangolás közben közel hozzánk felkel egy őz s hatalmas ugrásokkal tova iramodik.

— Látta az őzet?

— Láttam, — felelt a vadászjelölt.

— Mit szól hozzá?

— Szép állat. jó pecsenyét adhat.

Igen? és látásán nem érzett semmit?

— Nem én.

Másnap kimegyünk a mezőre s vizsem a vizslát is. Nem sok időbe telik s a vizsla áll. Melyik vadász

intézett megkeresésére, mint a fenti hivatal kerületében már is fenálló segélyező egyesület elnöke alábbiakat van szerencsém becses tudomására juttatni.

A m. kir. kincstárnál alkalmazott erd. altisztek ellátása s időnkinti segélyezése a nyugdíjtörvény s az időnkint engedélyezhető hiv. pénzsegélyek által van biztosítva.

Ezenfelül a segélyezési összegeknek magán áldozatkészség s illetve egyesülés útján való növelése s főképen a temetkezéseknél jelentkező pillanatnyi pénzszükség fedezése céljára a fhiv. kerületben alkalmazott altisztek magánjellegű egyesületet is alkottak.

Ennek daczára rokonszenveznek az országos erdészeti és vadászati altiszti nyugdíj és segélyesület megalakítását célzó mozgalommal azért, mert — habár önmegterhelhetőségük fokozásával — annak idején élvezendő nyugdíjuk növelhetését s főképen családjuk gondtalanabb biztosítását vélik ezáltal elérni.

Minthogy azonban fennálló s már is jelentékeny alapösszeggel bíró egyesületünk a megalakítandó országos egyesületbe biztosíték nélkül be nem olvasztatható, a kétféle egyesületbe fizetendő tagsági díjakat pedig a többség nem képes fizetni: arra az elhatározásra jutottunk, miszerint az országos egyesületbe következő feltételek mellett lépnek be:

1. ha a nagyméltóságu földmivelésügyi m. kir. minister urnak a besztercebányai e. i. által ez ügyben kikért magas elhatározását ismerni fogjuk;

2. ha az orsz. egy. igazgatósági, vagy felügyelő bizottságában beválasztandó ministeri központi tiztisviselő vagy az orsz. erd. egyesületet ellenőrző befolyása által a kincstáriak s illetve az össz érdekét egyformán biztosítva látjuk,

3. végül a fenti előzmények bekövetkeztével saját tőkénket megőrizve belépésünket az orsz. egyesületbe 1—2 évig még halaszthatnók, mikor ugyanis tőkénk annyira fog fölszaporodni, hogy kamataiból az

országos egyesület évi tagsági díjai fedezetet nyernének.

Ebhez képest tisztelettel megkeresem a t. czimet aziránt, miszerint fenti feltételek felől becses véleményét, különös figyelemmel az országos egyesület megalakulásának időpontjára s illetve az aiapszabály tervezet 9. §-a végső pontozatára velem annak idején közölni sziveskedjék.

(A f. hó 12-én tartott választmányi gyűlés határoz-
mányaiból.)

Ungvárt, 1992. évi január hó 13-án.

Magdó Márton
egy. jegyző.

Takács Miklós
egy. elnök.

Névjegyzéke

azoknak, kik az alakuló Országos Erdészeti és Vadászati Altiszti Nyugdíj és Segély Egyesület tagjai óhajtanak lenni.

Sorsz.	Név.	Lakhely.	Utolsó posta
1.	Szili József	Tükrös major	Bicske
2.	Oláh János	Karczag	
3.	Varga István	Hetvehely	Abaliget
4.	Menyő Mihály	K. Berezna	N. Berezna
5.	Rettinger József	Szkiező	
6.	Psenyicska Antal	Pasztó	
7.	Krepelka Ágoston	Furksora	Maros-llye
8.	Szevinszky István	Ágris	Ternova
9.	Leinwetter Márton	Langató	Szabad-Báránd
10.	Martinek Ferencz	Kemenceze	
11.	Roskó Pál	Congrád-Sándorfalva	
12.	Rebek Béla	Karád	
13.	Grozmann Antal	K. Németház	Bicske
14.	Gere Ignác	Varannó	
15.	Kuth Ignác	Esztergom	
16.	Hirsch Rezső	Kisbár	Kisbár Apáti
17.	Duffung János	P. Kér	" "
18.	Fridrich Alajos	Kisbár	" "
19.	Süle Péter	Gosztola	Lenti

ne ismerné azt a szép képet, mely ilyenkor lebilincseli minden figyelmünket?

Figyelmeztetem e képre fiatal emberemet s lesem a hatást . . . Semmi.

— Látja, hogy állja Nora a fürjet?

— Látom.

— No menjen s lőjje le.

— De talán mégis jobb lesz, ha a főerdész ur teszi ezt meg helyettem, mert elhibázhatom.

Jól vagyunk már . . .

Még egy példa. Jön a tél, a vadász kedvenc évszaka.

Megindulnak a vadászatok, ropog a puska s meg-elevenedik az erdő.

— Holnap vadászunk, mondora fiatal emberem. nek — remélem, velünk tart.

— Dolgom van a városban, meg aztán rossz az idő? — És csakugyan nem jött el.

— Majd egy más alkalommal biztattam, mikor

verőfényes napon a hó mint ezüst lepel borított erdőt, mezőt s a tél minden szépségét ragyotatta.

Eljött, mert . . . rendelkezésre állott egy szán, mely a vadászok idősebbjeit, no meg a kényelemhez szokottakat, állásról-állásra hordozta. — És így tovább.

Ezzel már tisztában voltam.

Jött egy másik.

A próba ugyanaz, mint előbbinél, az eredmény azonban egészen más.

Az őz látásánál szemei villognak, látom miként szökken arcába a vér, lélegzete pedig eláll. Alig tudom visszatartani, hogy a vad után ne iramodjék.

Mikor pedig a mezőt járva, „Nora“ állta az első fürjet, egy pillanatig mintegy kövé meredve gyönyörködött a kutya viselkedésében, hogy a másik pillanatban fegyverével mellette teremjen s a felkeltett fürjet nagy izgatottságában reszkető kezekkel elhibázza.

Sebaj. Hibázott még többet, sokat, de végre mégis csak lehozta az „első“, melyről azután annyit tudott beszélni.

Sorsz.	Név.	Lakhely.	Utolsó posta
20.	Pritz Géza	Ujbánya	
21.	Duba Sándor	Ujbánya	
22.	Erdélyi Ferencz	K. K. Félegyháza	
23.	Méry Vincze	Bazin	
24.	Chyba János	Bazin (Valch)	
25.	Studinger Jakab	Hamuház	Dencsháza
26.	Wachtl Kristóf	Hamuház	Dencsháza
27.	Molnár József	Sztojka fürdő	M. Lapos
28.	Szlonka József	Nógrád-Kálló	
29.	Molváretz Lajos	Karád	
30.	Salamon József	Tót-Keszi	

Hasznos tudnivalók

A gyümölcsfajok megválasztása a talajviszonyokra való tekintettel.

A gyümölcsfajok megválasztása sokkal nehezebb feladat, semhogy egy, a gyümölcsstermelés terén kellő jártassággal nem bíró egyén e tekintetben könnyen eligazodni képes legyen. Kiválasztani a sok faj közül azt, amely legjobban megfelelne a helyi talajviszonyoknak, nagyon sok tapasztalatot, időt és fáradságot igényel, miért is összefoglaljuk az alábbiakban az ide vonatkozó tanácsokat a főbb gyümölcsökre nézve.

Az almafélék közül az alma középkötöttségű, mérsékelt meleg talajt kíván, ellenkező esetben, ha a föld száraz, úgy a fa, mint a gyümölcs elférgesedik, ha pedig túl nedves, akkor különösen a finomabb fajták különböző betegségeket kapnak. A körte a friss máladéku kövecses, mély rétegű talajt kedveli s különösen megkívánja, hogy az ásványi anyagokban gazdag legyen, épp ezért a körteféléknél a műtrágyák alkalmazása nagyon kifizeti magát.

A csonthéjasok közül: a meggy inkább a könnyebb talajokat kedveli s főként humozus anyaggal bővelkedő gyepföldben diszlik. A cseresznye homokos területen, száraz természetű déli lejtésen, sovány köves emelkedésen is eléggé otthon találja magát, sőt rajta

nem ritkán jobban tenyészik és termékenyebb, mint kőver talajon, vagy kedvezőbbnek látszó helyen. A nyári vagy kajszinbarackfa, az őszi barack, továbbá a mandula: laza, homokos, vagy méginkább meszes, mérsékelt száraz, meleg természetű talajt kívánnak; az istállótrágyával bőven trágyázott, avagy a természetből fogva szerves anyagokban gazdag földeken nagyon könnyen elmérgásodnak, vagy felkopaszkodva rövid idő alatt elvévűnek.

A kopáncsosak közül: a diófa és gesztenyefa ha a talaj nedvességénél fogva nem tulságosan hideg; vagy ellenkezően, lazasága, homok és mésztartalmánál fogva nem tulságosan száraz s ha benne némi szerves maradványok is vannak, csaknem minden talajon jól találja magát, de különösen a mézgástalajon. A mogoró nem ugyan kötött, de mégis inkább a nedves, mint a száraz talajokon diszlik.

A bogyófélek, u. m. szőlő, pösztméte, ribizke, csaknem minden talajon diszlenek, de új máladéku vulkánikus eredetű helyeken, ahol káli, foszfor bőven van jelen, sokkal inkább diszlenek, mint vízenyős, nedves helyeken. (F. U.)

Különfélék.

Amerikai párbaj. Csikágóban történt az eset. Két ifjú és délceg amerikai lángoló szerelemre gyuladt egy ifjú és bájos amerikai missz iránt. Mert két dudás Amerikában sem fér meg egy csárdában, nyilvánvaló volt, hogy az egyiknek meg kell halnia. Pisztolypárbajban állapodtak meg, de hogy valami amerikai is legyen a dologban, úgy határoztak, hogy egy sötét szobában lőnek egymásra. A célzási pont az égő szivarjuk tüze. A két dzsentlén büszkén és elszántan vonult be az elsötétített szobába szájában mindenik az égő szivarral. Két perc múlva hatalmas dördülés reszkettette meg a falat. Egszerre lőtt mind a kettő. A folyosón szorongó segédek betörték az ajtót és fölszakították a bezárt ablaktáblákat. A szobában világosság lett. Halottat nem láttak. Ellenben láttak a két sarokban két összekuporodott alakot

Vadász lett belőle, még pedig a javából.

Jött egy harmadik, már telve vadászszenvedéllyel, de . . . lőni sehogy sem tudott.

Megint csak a fürjekken kezdtük. Térdig járunk a gázosan s kutyám felugrat egy nyulat, melyre szándékosan nem löttem.

— Miért nem lőttél rá? — kiáltja Tóni, mert ő ez a harmadik.

— Nem lehetett, — csak a farkát láttam billogni, — kiáltom vissza. — Nem szólt semmit.

Alig megyünk pár lépésre s nem messze Tónitól áll a vizsla. Nagy óvatosan közelít hozzá, beugratja, s a felkelő fürjre lő, de elhibázza.

— Hogy lehetett elhibázni? — kiálték rá.

— Csak a farkát láttam, — szólt vissza kellő komolysággal Tóni.

— Lefőzött, — gondoltam magamban, — de lesz belőle, vadász mert feltalálta magát.

Pedig mennyi „pech” érte s mennyi szidást kellett keresztyéni türelemmel elviselnie, míg meg-

tanult lőni. De nem törődött semmivel, forrt benne a vadászvér, ezt pedig mivel sem lehet lehűteni.

Nem törődött ő a vadászat szomszédja bőrének épségben maradásával. Lőtt jobbra, balra, hibázott kegyetlenül s hajtás után türte a „nagy mosást”.

Egy alkalommal a hajtók vonala már közeledett a vadászvonal felé s a mi Tónink egyre puskáz befelé. Szomszédja rákiált: ne lőjjön az istenért, hiszen az hajtó! Dirr—durr volt a lelelet, persze megint a szegény hajtókra. Szerencsére nem történt baj.

B. . . . ban pedig az erdőőri lak pitvarában a vadászok által a fogasokra aggatott puskák közt addig pepecselt Tóni, míglen egy rettenetes detonáció ugratta ki a szobából a megrémült vadásztársaságot.

Gróf K . . . y Colt-rendszerű, golyóval töltött puskáját sütötte el. No, hiszen volt mit hallgatnia Tóninak, különösen mikor megtudtuk, hogy a golyó a mennyezetdeszkáton áthatolva, a padláson az erdőőri szép kandur macskáját ölte meg, melyet egerészés közben a kegyetlen végzet Tóni golyója utjába sodort.

és a két átellenes fal közepén álló két szekrény tetején két egymásnak meredő égő szivart.

Elítélt vadorzók. T. olvasóink bizonyára emlékeznek arra az általános felháborodást keltett esetre, midőn Frigyes főherceg ő fenségének mult őszi béllyei szarvascserkészetei alkalmával egy vadorzó az őt üldöző Dokupil főerdészre rálőtt. Derék csendőrségünknek azóta sikerült azokat a gonosz embereket kinyomozni, elfogni és az igazságszolgáltatásnak átadni. A pécsi esküdtszék a minapában tárgyalta ezt az ügyet s a hirhedt vadorzókat, névszerint: Zetovics Ivant és Mátyást, Golub Józsefet és Adametz Matyást, gyilkosság kísérlete miatt helyezte vád alá. A vádlottak a tárgyalás folyamán beismerték, hogy már három napig leselkedtek a nádasban, míg végtére egy farka fővadra bukkantak, melyből Golub egy erős szarvast meg is sebzett. A szarvas üldözése közben Zetovicsot észrevette a főherceg, ki a kíséretében levő főerdészt erre figyelmeztette, utóbbi rögtön utána szaladt. Zetovics azt vallotta, hogy ő csupán csak azért lőtt, hogy a főerdészre rájesszen és így ép bőrrel elmenekülhessen. Ez okból a gyilkosság kísérletének vádja alól felmentetett s csupán csak vadorzás miatt lett 20 napi fogságra elítélve; szerencsére azonban, körülbelül 180 napig már vizsgálati fogságban volt, míg Adametz és Golub 6-6 napi fogságra ítéltettek.

Hagymakoszoru a buroknak. A hagymakoszoru tudvalevőleg nem az elismerés jele s hogy az oiy dicsően küzdő buroknak mégis jutott belőle vagy kétszázötven darab. annak érdekes története van. Kintünik belőle, hogy ez egyszer mégis elimerést akartak kifejezni a hagymakoszorúval, a mely ezuttal meghatóbb jele ennek a lelkesedésnek, mint akár egy ezüstkoszoru. Beszterce-Nászód vármegyében ugyanis gyűjtöttek a burok javára. Több község adakozott, így Törpény község is beküldötte a maga adományát: kétszázötven koszoru hagymát. A község szegény népének pénze nem volt, a jólelkű emberek tehát elhatározták, hogy adnak azt, a mi van, tehát hagymát, a mi az ő fáradságos munkájuknak a gyümölcse. A gyűjtő-bizottság pedig éppen olyan köszönettel fogadta az adományt, mint a milyen szeretettel a szegény emberek adták. A hagymát — mint levelezőnk írja — összeszedték, elárverezték és ime, hatvan korona folyót be érte. Ezt az összeget azután elküldötték a burbizottságnak.

Üzérkedés az angol koronázás körül. Annak a palotasornak az ablak birtokosai, melyek előtt VII. Edvard koronázási menete el fog haladni, valóságos börze spekulációkat rögtönöztek. Van kínálat és van kereslet de mivelhogy a kereslet nap-nap után szaporodik, ezért a kínálat mindinkább visszavonul és bölcsen várakozik a maximális áremelkedésekre. Egyes háztulaj-

Es Tóni boldog volt, mert golyója most az egyszer talált.

Ettől a pillanattól kezdődik Tóni vadászszerecséje. Most már minden ízében perfect vadász.

* * *

Tessék megpróbálni az „első“-ből vagy a hozzá hasonlókból vadászt faragni, az utóbbi kettőnek pedig megtiltani, hogy ne legyen az.

Meddő harez!

A vadásznak is születni kell!!!

donosok, akik előre gondoskodtak arról, hogy a koronázás idejére ne legyen hérbe adva az utcai front, mostanság hatvan nyolcvan sőt százezer koronás bérleti ajánlatokat kapnak s ők még mindig nem látják elérkezettnek az időt arra, hogy végérvényesen és felbonthatatlanul megkössék az üzletet. Érdekes hogy nem csupán a legelőbbkelő angol családok keresnek a koronázás alkalmára ablakokat és ablaksorokat, hanem maga a király is. Edvárd királynak ugyanis annyi lesz az olyan vendége, aki nem részt venni, hanem látni akar, hogy ma már ő is azok közé tartozik, akik szaporítják a keresletet. S az angol háziurak nem hajlandók kedvezményes áron engedni át VII. Edvárd királynak azokat a helyeket, ahonnan legjobban lehet majd látni — VII. Edvárd megkoronáztatását.

A halál biztos ismertető jele. Az a rémes és még mindig homályos kérdés, hogy az, akiről környezete, orvosa és a halottkém azt hiszi, hogy halott: csakugyan meg van-e halva, úgy látszik, megoldáshoz közeleg. Az utóbbi időben a Röntgen-sugarakkal is experimentáltak holttesteken és élő embereken, hogy a kettő közt a következetesen beálló különbséget fölfedezzék. Hiába. Biztos tünetdifferenciát a halál és az ugynevezett tetszhalál közt nem találtak az orvosok, nem fedeztek föl a természet titkainak kutatói. Most azonban, úgy látszik, dülőre vitte e nagyjelentőségű kérdést dr. Icard, egy francia khémikus. Mielőtt dr. Icard praktikus ötletét megemlítjük, előbb egy természettudományi faktumról kell megemlékeznünk. A floreszcín olyannyira intenzív hatású festőanyag, hogy egy gramm belőle 45 000 liter vizet képes megfesteni. Ez a festőanyag az emberi szervezetre nézve nem kártékony, nem mérgező. Ha azonban élő ember bőre alá bármily csekély mennyiségű floreszcint fecskendezünk, úgy az illetőnek az egész vére s a vére útján az egész külseje jelentékeny színváltozáson megy át. A felbőr az egész testen olyná válik, mintha sárgaságban szenvedne az illető, a szeme halványpiros lesz s így tovább mindenütt szembeszökő színváltozások mutatkoznak az emberen egy-két óráan keresztül. De mindez csakis az élő embernél van így, ott ahol a vérkeringés szétviszi a festék-anyagot. Minthogy pedig a halott erre a színváltozásra nem reagál, ennél fogva a legbiztosabb mód bekövetkezett halál megállapításra: a floreszcín-befecskendezés.

A viperák irtása tárgyában az alábbi, valóban közérdekű rendeletet intézte a belügyministerium Hunyad, Krassó-Szörény, Liptó, Szepes, Temes vármegyék közönségéhez: „A kigyó-vipera marásnak elég gyakran előforduló esetei, melyek igen sokszor a megharapott ember veszélyes megbetegedésével s a megmárt hasznos házi állat elpusztulásával járnak, arra indítottak, hogy ezen veszélyes és mérges kigyófaj (vipera, kurtakigyó) kiirtását a magam részéről is előmozdítsam. E célból elhatároztam, hogy egyelőre Szepes, Liptó, Krassó-Szörény, Temes és Hunyad vármegyékben, mint ahol ez a mérges kigyófaj leggyakrabban fordul elő, mindazok részére, akik viperákat pusztítanak el s azoknak fejeit az illetékes közigazgatási hatóságoknak átszolgáltatják, fejenként ötven filler állami jutalomdíjat helyezek kilátásba. Midőn ezen elhatározásomat Czimmet közlöm, felhivom, hogy azt a lehető legelterjedtebben tegye kézzé s nevezetesen arra fektessen súlyt, hogy az a pásztorok, erdőőrök, erdei munkások, irtványok lakóinak stb. tudomására jusson. Egyben felhivom Czimmet, miszerint intézkedjek, hogy az ezek szerint beszolgáltatott kigyókért (vipera) az elől kilátásba helyezett ötven filler jutalomdíj, a vármegye házi pénztárából kifizetessék, illetve elő-

legeztessék addig is, míg a dobozokban kiszáritva összegyűjtött s minden év november havában e helyre beszállított fejekért az esedékes összeget Czimnek kiutalványozandom. Végül felhívom még czimet arra is, hogy a szóban levő kigyófej feltűnőbb külső ismerető jegyeinek, — lapos háromszögű fej, kiálló két nagy méregfog a felső állkapocsban, sötétebb zeg-zúgos vonal a hátán — a néppel leendő alkalmoszerű megismertetésére a közalkalmazásban levő orvosok, tanítók és az előjárósági tagok figyelmét hívja fel.

Felelős szerkesztő és tulajdonos lapkiadó
Podhradszky Emil.

Sz. 498/1902 tkvi.

ARVERÉSI HIRDETMÉNYI KIVONAT.

A szászsebesi kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság közhire teszi, hogy Preda Vasilie és társai kakovai végrehajthatónak Duma Joan lui Petru kakovai végrehajtást szenvedő elleni 764 kor. tökekövetelése és járulékai iránti végrehajtási ügyében a szászsebesi kir. járásbiróság területén levő Kakova község határán fekvő a kakovai I. Rész 39 sz. tjkvben A + 1, 3, 6—23 rend., 62, 179/a, 180, 341, 348, 432, 498, 506, 506/a, 508, 509, 510, 511, 802, 814, 815, 840, 843, 1045, 1134, 1185, 1297, 1301/3, 1405, 1460, 1468, 1470 hr. sz. a. ingatlanra 564 kor. a kakovai I. Rész 211 sz. tjkvben A + 1 rend 100/a, 101/a hr. sz. a. ingatlanokra 162 kor. a kakovai II. Rész 16 sz. tjkvben A + 1—3 rend 17, 18, 121, 162 hr. sz. a. ingatlanokra 59 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelt árverés és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1902 évi Junius hó 3-ik napján d. e. 9 orakor Kakova község házában megtartandó nyilvános árverésen megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881 évi LX. t.-cz 42. §-ban jelzett árfolyamát számított és az 1881 évi november 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet §-ában kijelölt óvadékképes értekpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881 évi LX. t.-cz 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szobályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. járásbiróság mint tkvi hatóság.

Szászsebesen 1902 évi február hó 4-én.

Demsinszky, kir. aljbíró.

Pályázati hirdetés-mény-

A nagybányai m. kir. főerdőhivatal kerületében megüresedett egy II-od osztályu főerdőőri, és egy III-ad osztályu erdőőri előléptetés esetén az altiszti rangsorozati létszámnak megfelelően két erdőlegényi állásra pályázat nyitattik.

Pályázók tartoznak az 1879. évi XXXI. törvény-cikk 37. §-ában körülírt erdőőri szakvizsga letételét, az államerdészeti szolgálatba lépni kívánók, valamint erdőlegényi állásokért folyamodók azonkívül ép és erős testalkatukat, jó látó-, halló- és beszélőképességüket kincstári erdészeti orvos, megyei főorvos, vagy honvédtörzsorvos által kiállított bizonyítvánnyal, valamint életkorukat és illetőségüket anyakönyvi kivonattal továbbá a hivatalos magyar nyelvnek szóban és írásban való teljes birását okmányilag igazolni.

Pályázati kérvények 1902. évi április hó 15-ig a nagybányai m. kir. főerdőhivatalhoz nyújtandók be.

Budapesten, 1902. évi márczius hóban.

M. kir. földmívelésügyi minister.

Ajánlkozások.

Egy 36 éves, erős testalkatú, erdőőri szakvizsgát tett egyén, ki az erdőőri szolgálatnál nevelkedett, a magyar nyelvet szóban és írásban bírja s némileg a németet is érti, az erdészet és vadászat terén teljesen jártas, a fáczánnak szeliden és vadon tenyésztését érti, jó vadász és vizslaidomító, ért a nagy vadra való vadászathoz és cserkészethez, nemkülömben a kártevény és dűvadak irtásához, mostani állásánál megfelelőbbet keres. Kitűnő bizonyítványokkal rendelkezik. Czime megtudható az „Erdészeti Ujság” kiadóhivatalában.

2—10

100 korona

jutalom annak, ki egy 29 éves, nőtlen fiatalembernek ki az erdőőri szakvizsgát jó sikerrel letette, a magyar, német és tót nyelvet szóban és írásban bírja, szakmájába vágó jobb állást szerez. Czimét a komolyan érdeklődőkkel közli az „Erdészeti Ujság” kiadóhivatala.

2—3

Kitűnő minőségű

Erdészeti magvak

Kaphatók

FARAGÓ BÉLA

Magyar Fenyőmag Pergető Gyárában,
Zala-Egerszegen.

Árjegyzék kívánatra ingyen és bérmentve küldetik.

Skaba Károly H.

Budapest, VI., Váci-körút 33. sz.

A gyár alapított 1865. évben.

Ajánlja saját gyári raktárát, mindennemű vadászfegyverekben, revolverekben, pisztolyokban, kardokban, satkantyukban, vadász, vivo és sporteszközökben fegyverrészek és löeszközökben valamint mindennemű lőszerben.

Wänzel, Werndel és Kropatschek karabélyok mindig raktáron vannak.

Javitások is elfogadtatnak.

Árjegyzéket kívánatra ingyen és bérmentve küld.

Első rangu egyenruházati intézet

Blum és Társa

Szerb kir. udv. szállítók. Ő cs. és kir. Fensége József Főherceg udv. szállítói.
A nagyméltóságu Földmívelésügyi m. kir. Ministerium hivatalosan megbízott
erdészeti egyenruha szállítói.
Az „Országos Erdészeti Egyesület” rendes tagjai.

BUDAPEST IV. Belváros, Sütő utca 2. szám, a Szervitater sarkán.

Saját műhelyeink a házban: Sütő utca 2, Szervita tér 8, Hajó utca 3.

A XVIII. számú, kimerítő tartalmu árjegyzékünk közrebocsajtása alkalmából ajánljuk legkészségesebb szolgálatainkat, minden néven nevezendő, — mesteri szabásu, izlésteljes csinos kiállításu

ERDÉSZETI és ERDŐ ALTISZTI EGYENRUHÁK

nemkülönbén felszerelési cikkek szállítására.

Hivatalos uton részletfizetésre

s eszközölhetők a megrendelések; az ily megrendeléseket, hosszas gyakorlatunk alatt, — a betekinthező számos elismerő nyilatkozatok tanúsága szerint, — mindenkor, az igen tisztelt megrendelők legteljesebb meglegedésére hoztuk kivitelbe.

POLGÁRI RUHÁK

a legujabb francia es angol divat szerint, szinte jutányos árban készítettnek. — Vevőink kényelmére bármely szakmánkba nem vágó cikket készséggel beszerezünk és a vidéki megrendelések kivitelére különösen kiváló gondot és figyelmet fordítunk,

Óvjuk igen tisztelt megrendelőinket oly czégektől, kik olcsó reklám árak által régi vevőinket megteveszteti óhajtják, miután jutányosabb árt csak is az anyag és kiszolgálás rovására nyujthatnának.

Kivánatra ingyen és bérmentve küldjük meg árjegyzékünket és a hivatalos megrendeléshez szükséges részletfizetési megrendelési ívet. Bármily csekély megrendelés is a lehető legnagyobb figyelem és pontossággal lesz kiszolgálva.

Kiváló tisztelettel

BLUM és TÁRSA

Szerb királyi udvari szállítók.

Ő császári és királyi Fensége József főherceg udvari szállítói. A nagyméltóságu Földmívelésügyi Ministerium hivatalosan megbízott erdészeti egyenruha-szállítói. Az „Országos Erdészeti Egyesület” rendes tagjai.

Jutányos árak.

STEGMANN JÁNOS könyvnyomdája
Szász-Sebesen

elvállalja minden könyvnyomdai munka gyors és csinos elkészítését a legolcsóbb árak mellett.

Névjegymegrendeléseknél mintával is szolgálok és azok a megrendelés napján eszközöltetnek.

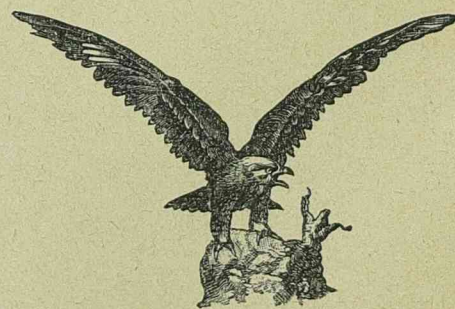
MÁGYARHON ELSŐ LEGNAGYOBB ÉS LEGJOBB HIRNEVŰ ÓRAÜZLETE.

BRAUSWETTER JÁNOS

SZEGEDEN
CS. ÉS KIR. KIZÁRÓLAGOSAN SZAB.
KRONOMETER- és MŰ-ÓRÁS
FELTALÁLÓJA A REMONTOIR
INGAÓRÁKNAK STB. STB.

ÓRÁK ÉKSZEREK
10-ÉVI JÓTÁLLÁSSAL
KÉSZPENZERT VALAMINT
RÉSZLETFIZETÉSRE
JAVÍTÁSOK 5 ÉVI JÓTÁLLÁS MELLETT.

KÉPES ÁRJEGYZÉK 2000 ILLUSZTRÁCIÓVAL INGYEN ÉS BÉRMENTVE

Dr. Lendl Adolf
világhírű

zoologiai laboratoriuma elvállal szárnyasokat és szőrmés vadat kitömésre.

Jutányos árak, kitűnő munka, művészi kivitel.

Budapest, II. Donáti u. 7.

A természet és Halászat

állattani, vadászati és halászati képes folyóirat. Egy évre 6 kor. Megjelenik havonként kétszer.

Mutatványokat ingyen küldünk.

Nyomatott Stegmann János könyvnyomdájában Szászsebesen.